

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010862
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4313010862.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti odsúdenému N. W. (ďalej len „odsúdený“), pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/, f/, odsek 3 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 10.09.2013, sp. zn. 1Nt/49/2013, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30.10.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného N. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku, § 9 ods. 2, 4 písm. a/ zákona číslo 475 /2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody zamietol žiadosť odsúdeného o preradenie na ďalší výkon trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30.08.2012 sp.zn. 2T 40/2012, do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nie sú splnené podmienky pre preradenie odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Počas výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený len 1-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol, hodnotený je so záverom, že si nevytvoril podmienky k preradeniu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súd poukázal na skutočnosť, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu, že u odsúdeného nie je priaznivá resocializačná prognóza, je vysoké riziko sociálneho zlyhania. Odsúdený nemá ani kritický postoj k spáchaniu trestnej činnosti, pred výkonom trestu odňatia slobody sa opakovane dopúšťal rôznorodej trestnej činnosti. Taktiež poukázal na absenciu trvalého zamestnania a slabé sociálne zázemie. Z týchto dôvodov preto súd I. stupňa dospel k záveru, že na odsúdeného je potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej 3 dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal sťažnosť odsúdený a v jej písomných dôvodoch uviedol, že sudca nemal prejednať jeho žiadosť, pretože túto stiahol späť a sudca to neakceptoval z dôvodu, že sa to nedá a žiada, aby bolo zrušené rozhodnutie, aby mu bola daná šanca túto žiadosť podať v tom čase, keď bude mať splnené podmienky.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal podľa § 192 ods.1 písm. a/, b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej krajskému súdu z citovaného ustanovenia, preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody a nezistil v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu porušenie príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa správne, zákonu zodpovedajúcim spôsobom a opodstatnene rozhodol o zamietnutí žiadosti odsúdeného o preradenie z výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože neboli ani podľa názoru krajského súdu zo strany odsúdeného splnené podmienky, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 odsek 2 zákona o výkone trestu odňatia slobody. Správne na to poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 ods. 2 Trestného poriadku, že nemožno konštatovať, že by odsúdený vo výkone trestu svojím správaním preukázal, že plní zaobchádzania. Správne súd I. stupňa pri konštatovaní svojho záveru vychádzal z hodnotenia riaditeľa ústavu, kde si odsúdený vykonáva trest odňatia slobody a správne tiež vychádzal aj z predchádzajúceho spôsobu života odsúdeného, kde správne poukázal na opakované páchanie trestnej činnosti odsúdený.

Pokiaľ ide o tvrdenie odsúdeného, že jeho žiadosť o preradenie nemala byť prejednaná, pretože túto stiahol späť, krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na zápisnicu o verejnom zasadnutí, z ktorej je zrejmé, že odsúdený pred rozhodnutím o jeho návrhu na tomto zotrval, svoj návrh vo svojom vyjadrení aj odôvodnil a až po rozhodnutí vo veci pred podaním sťažnosti už právne neúčinne a irelevantne svoju žiadosť zobral späť.

Krajský súd je preto toho názoru že rozhodnutie súdu I. stupňa je vecne správne a zákonné a sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.